

CBE/WK/
Zaaknummer 15.095

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 10 augustus 2015 uitspraak gedaan op het beroep van

....., wonende te Rotterdam, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie Pedagogische Wetenschappen**, hierna: verweerder, van 24 juni 2015.

I. Ontstaan en loop van het geding

Namens appellante heeft mr. op 2 juli 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 24 juni 2015, waarbij het verzoek van appellante om een extra herkansing van haar onderzoeksvoorstel voor de bachelorscriptie, werd afgewezen. Op 15 juli 2015 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 10 augustus 2015. Namens appellante was aanwezig. Appellante was met bericht van verhindering vanwege vakantie niet ter zitting aanwezig. Verweerder werd vertegenwoordigd door dr., voorzitter examencommissie.

II. Motivering

1. Appellante heeft verweerder verzocht om een extra herkansing van haar onderzoeksvoorstel voor de bachelorscriptie, nadat haar onderzoeksvoorstel eerder tweemaal was afgekeurd. Op 24 juni 2015 heeft verweerder het verzoek van appellante afgewezen.

Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

Appellante betoogt -kort samengevat- dat haar verzoek onzorgvuldig is behandeld. In minder dan 24 uur tijd na ontvangst van het verzoek om een extra herkansing heeft verweerder het verzoek beoordeeld en afgewezen. Voorts blijkt uit het bestreden besluit niet dat er sprake is geweest van een belangenafweging. Appellante merkt verder op dat bij haar het vertrouwen is opgewekt dat het onderzoeksvoorstel zou worden goedgekeurd. Appellante ontving op 16 juni 2015 het advies van één van de beoordelaars van het onderzoeksvoorstel om verder te werken aan de scriptie. Daarmee werd bij appellante naar haar zeggen de indruk gewekt dat het onderzoeksvoorstel zou worden goedgekeurd. Ter zitting wijst gemachtigde van appellante erop dat sommige faculteiten bij andere universiteiten een regeling kennen waarbij een extra herkansing wordt geboden wanneer sprake is van een laatste vak van de bachelor dat nog openstaat. Dat laatste is het geval bij appellante, aldus gemachtigde. Appellante is bovendien niet duidelijk geïnformeerd over de gevolgen van een onvoldoende voor het onderzoeksvoorstel. Dat zij dan niet verder kon met haar scriptie was haar niet bekend. Appellante stelt onevenredig te worden getroffen door het bestreden besluit, nu alle eerdere examenonderdelen met goed gevolg zijn afgerond en zij nu niet vooruit kan.

2. Verweerder betoogt dat het onderzoeksvoorstel tweemaal met een onvoldoende is beoordeeld. De beoordelingen van de eerste en tweede beoordelaar zijn vastgelegd in beoordelingsformulieren. Bij de tweede herbeoordeling heeft appellante bovendien nog de kans gekregen haar voorstel aan te passen op basis van de feedback van de beoordelaars. De aangepaste versie werd op 22 juni 2015 afgekeurd, onder andere omdat appellante meer dan de helft van de ontvangen feedback niet of niet goed had doorgevoerd. Verweerder stelt dat de beoordelaars zich bovenmatig hebben ingespannen om appellante te steunen in het schrijven van een voldoende onderzoeksvoorstel. Appellante heeft al een extra mogelijkheid tot verbetering gehad en bij het uiteindelijke voorstel hebben de eerste en tweede beoordelaar een derde beoordelaar voor de beoordeling ingeschakeld. Ook deze beoordelaar kwam tot het oordeel dat de feedback onvoldoende was verwerkt. Het is volgens verweerder niet correct dat appellante sterk zou zijn aangemoedigd om haar hele scriptie te schrijven. Appellante was ermee bekend dat haar onderzoeksvoorstel moest zijn goedgekeurd voordat zij echt haar scriptie zou kunnen schrijven. Voorts bestrijdt verweerder met klem dat het verzoek van appellante onzorgvuldig zou zijn behandeld en beoordeeld. Studenten hebben gedurende een academisch jaar een toetsmogelijkheid en een herkansingsmogelijkheid conform de richtlijnen in de OER van de opleiding. Dat geldt ook voor het onderzoeksvoorstel. Verweerder noemt het niet meer dan logisch dat een student na een onvoldoende voor een onderzoeksvoorstel niet verder mag met de scriptie, die daarop volgt. Verweerder zegt wel degelijk een belangenafweging te hebben gemaakt. Verweerder waarborgt de kwaliteit van toetsing. Het laten prevaleren van spoedig afstuderen van een student boven de kwaliteit van het geleverde werk door betrokken student staat haaks daarop.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder het verzoek van appellante in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Die vraag beantwoordt het college bevestigend.

De door appellante aangevoerde redenen waarom haar nog een extra herkansing van haar onderzoeksvoorstel zou moeten worden toegestaan, bovenop de herkansingen die zij reeds heeft gehad in het academisch jaar 2014-2015, hebben het college niet overtuigd. Het onderzoeksvoorstel van appellante is meermalen beoordeeld in lijn met de bepalingen in de OER van de opleiding.

Het betoog van appellante dat zij erop mocht vertrouwen dat haar onderzoeksvoorstel zou worden goedgekeurd deelt het college niet. Het beroep op opgewekte verwachtingen is naar het oordeel van het college niet aannemelijk gemaakt.

Dat het verzoek van appellante onzorgvuldig zou zijn behandeld is het college niet gebleken. Ook anderszins zijn het college geen feiten of omstandigheden gebleken die ertoe zouden moeten leiden dat het bestreden besluit om die reden niet in stand zou kunnen blijven.

Dat andere faculteiten bij andere universiteiten andere regelingen kennen brengt het college evenmin tot het oordeel dat het bestreden besluit van verweerder geen stand kan houden.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.